
5.2 PROPOSTES

A partir de les conclusions i de la reflexió global del treball realitzat pensem que serien vàlides les següents propostes :

A nivell històric podem recordar a Don Lorenzo Milani amb la seva escola personalista a Barbiana (Itàlia), i com va influir en molts dels seus alumnes, el poder anar a treballar i estudiar en un altre país. Enviava els seus alumnes a Alemanya, Itàlia, Portugal, França, Gran Bretanya, etc. amb l'objectiu de conèixer una altra realitat i informessin als seus companys, quasi bé cada setmana i mitjançant cartes a l'escola, de la realitat del país, de com se sentien ells, què feien, etc.

- A través de les polítiques de la UE s'ha d'afavorir la informació als ciutadans, buscant totes les vies possibles per poder accedir a la informació. De la mateixa manera que es va incidir, en el seu moment, amb les campanyes de l'Euro. Caldria continuar amb campanyes semblants en els aspectes educatius de la diversitat, la convivència, la mobilitat, etc. ja que el fet de participar activament i realitzar intercanvis, fa canviar en molts dels alumnes la seva percepció de la Unió Europea, com diu un dels coordinadors, *és una manera de fer-la més propera*.
- Des de la UE s'ha de potenciar més la difusió dels programes europeus de l'àmbit de l'educació, així com el reconeixement pels professors i alumnes que hi participen.
- Des de la política educativa de la UE caldria disminuir els tràmits de documentació que moltes vegades angoixen als responsables dels programes, tot i que sempre reben l'ajuda de l'administració o dels òrgans responsables.
- Potenciar més les trobades internacionals amb els responsables dels projectes i futurs candidats a participar-hi.

La coordinació entre totes les institucions en l'educació i la formació, és un element clau per poder desenvolupar tots els recursos que des de la UE ens ofereixen per treballar la dimensió europea. És així com podem aconseguir els objectius, col·laborant conjuntament des de l'administració territorial, les institucions que treballen per l'educació i els centres escolars.

Per això cal:

- Buscar més mecanismes de contacte entre l'administració pública, els centres i la universitat per potenciar la dimensió europea als centres d'Educació Secundària a les nostres comarques.
- Programar jornades específiques sobre els avantatges de participar en programes europeus a tots els nivells i que podrien servir de punt de trobada i d'intercanvi. Es podria repetir i establir un programa semblant a les Jornades de Projectes Europeus Educatius realitzats a Tarragona l'any 1988.
- Potenciar l'elaboració de material didàctic per treballar a les aules dels centres de primària i secundària. Per aquest motiu podria ésser útil crear un concurs per motivar als professionals de l'educació.
- Dissenyar plans de formació a través de cursos, xerrades informatives, etc. als centres per oferir més informació sobre els programes europeus.
- Motiviar als equips directius i professorat docent per participar en programes europeus i d'intercanvi.
- Serà necessari donar a conèixer el programa *Comenius* entre tots els alumnes, encara que no hi participin directament, per ells pot ésser interessant, fins i tot a través de webs, veure i conèixer els projectes que s'estan desenvolupant, això implica una motivació per part del professorat.

Els conceptes sobre la UE serà important que a poc a poc s'incorporin amb tota normalitat en els currículums de secundària, per tal que els centres els puguin treballar amb més profunditat.

És important primer conèixer els conceptes per entendre'ls i després compartir-los amb altres països de la UE, per tal d'aconseguir sentir-nos cada dia més ciutadans europeus.

- Potenciar la sensibilització de l'entorn, els ciutadans hem de compartir aquests projectes i per tant l'escola els ha de donar a conèixer a la societat (exposicions itinerants, presentacions, premis territorials, etc.).

- Pel que fa a l'adquisició de coneixements, hi ha molta informació sobre la UE, però cal que s'estructuri en material concret, per facilitar l'aprenentatge de tots els agents implicats en l'educació i això implica coordinació.
- Enfortir la informació a la població universitària, als centres educatius no universitaris (a primària, secundària, batxillerat i formació professional) i a la societat en general sobre els serveis amb temàtica europea que té la Universitat Rovira i Virgili.
- Potenciar els programes europeus en la formació del professorat de primària, secundària i batxillerat, ampliant coneixements a través dels seus currículums i en els cursos d'Aptitud Pedagògica (CAP). Caldria afegir en els seus programes, el com fer participar i motivar als alumnes, com implicar als centres, etc. Alguns professors podrien presentar les seves experiències de participació en programes, etc.
- Des de l'ICE es podria ampliar l'oferta de formació en estratègies per afavorir els coneixements generals de la UE als centres educatius.
- Oferir alguns crèdits de lliure elecció pels ensenyaments d'educació amb la temàtica específica de conèixer la UE i la importància de sentir-se ciutadà europeu.

La Dimensió Europea és actualment una realitat multidimensional que comprèn diversos aspectes històrics, culturals, geogràfics, filosòfics i polítics.

No és un camí fàcil i sobretot, quan els polítics, responsables de fomentar-la, moltes vegades reforcen més aspectes divergents que els convergents en funció de pretesos interessos nacionals. És cert que no es pot caminar vers aquest abandonament de valors i tradicions de cada país, aspecte que àmpliament s'ha estès per moltes capes socials. Cal informar vers el respecte a la diversitat històrica i cultural de cada país.

Per aquests motius, la Dimensió Europea, s'ha de treballar des d'una consciència, el més àmplia possible, de la pròpia identitat i construir una identitat europea mitjançant l'explicació de la pròpia als altres per poder comprendre com és Europa i els seus ciutadans.

Considerem que el que cal fer des dels centres educatius, no és una nova assignatura, sinó un nou enfocament dels problemes de les realitats diverses que hi ha en els diferents àmbits i països, els contrastos més significatius, i la utilització de procediments i tècniques d'anàlisi semblants de forma, que posteriorment, qualsevol ciutadà europeu pugui ser conscient del què passa i perquè en qualsevol altre país membre de la UE. També com un pas imprescindible per poder aprendre dels fets en altres àmbits no europeus, seguint el procés descrit d'anar del particular i proper als aspectes més generals i llunyans.

També s'ha d'anar incloent l'esperit crític que implica tot procés educatiu, fomentant les capacitats de creació, cooperació i participació. La realitat europea ha de ser cada vegada més coherent i constantment millorada en el seu procés de construcció futura.